

אַלְדָּנוֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֶבֶת

פְּרָשַׁת מִצְרָע

בס"ד, אֲדִינן קה"א

מְבַקֵּשׁ הוּא שְׂיִבֹא לְבִשְׂרוֹ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וְלִהְיוֹדִיעוֹ כְּאִשֶּׁר רֹחַ מִן הַצָּרָה, כְּדִי לְשַׂמַּח בְּשִׂמְחַת הַזּוֹלַת, וְזֹאת יִדְעוּ מְקַרְבֵּיו שְׂכַדִּי לְבִשְׂרוֹ בְּשׁוֹרָה טוֹבָה מִתֵּר לְהַפְרִיעוֹ בְּכָל שָׁעָה שְׂיִרְצוּ.

בְּיָמִים שֶׁהָיָה רְתוּק לְמִטָּתוֹ בְּמִצָּב קָשָׁה, בְּקִשׁ הַרְבֵּי שְׂיִבְשְׂרוּ לוֹ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת עַל יְהוּדִים. פְּתָחוּ הַמְשֻׁמְשָׁיִם וְסַפְרוּ לוֹ עַל כָּל הַשְּׂמֻחוֹת שֶׁאַרְעוּ אֶצְל הַיְהוּדִים שֶׁהִפִּירוּ, אֲזִי הַתְּעוּדָד הַרְבִּי וְהוֹטֵב לוֹ הַקְּמָעָה.

נִכְנָס פַּעַם אַבְרָהָם מְדַאָּג אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה לְהַזְכִּיר אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁמְקַשָּׁה לְלִדָּת, וְהַרְבֵּי הָאֲצִיל לוֹ אֶת בְּרַכְתּוֹ שֶׁהַלְדָּה תִּעֲבֹר בְּנֶקֶל וּלְשָׁלוֹם. לְאַחַר שֶׁעָבְרָה הַלְדָּה לְשָׁלוֹם כְּפִי שֶׁבִּרְךְ הַרְבִּי, עָקֵב הַיּוֹתוֹ טְרוּד בְּשִׂמְחָתוֹ נִבְצַר מִמֶּנּוּ לְהַגִּיעַ אִישִׁית אֶל הַרְבִּי לְבִשְׂרָה אֶת הַבְּשׁוֹרָה, לְפִיכָּךְ בְּקִשׁ מֵאַחַד הַחֲסִידִים שֶׁיִּגַּשׁ אֶל הַרְבִּי וְיוֹדִיעַ לוֹ בְּשִׂמּוֹ עַל הַבְּשׁוֹרָה הַמְשֻׁמְשָׁחַת, אֲלֵא שֶׁמִּשּׁוּם מָה פָּרַח הַדְּבָר לְגַמְרֵי מִזְכְּרוֹנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ חֲסִיד וְלֹא בְּצַע אֶת הַשְּׁלִיחוֹת.

בְּלֵיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַעֲת עֲרִיכַת הַשְּׁלַחֵן הַטְּהוֹר, נִשְׂא הַרְבִּי אֶת עֵינָיו, נִעֵץ בְּאוֹתוֹ חֲסִיד מְבֹט נֹקֵב וְאָמַר: נֹאמֵר בְּפִרְשַׁת מִצְרָע (וַיִּקְרָא יָד ב) 'זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמִּצְרָע בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן', אִם טְהוֹר הוּא לְשֵׁם מָה עָלָיו לְבֹא אֶל הַכֹּהֵן. אֲלֵא לְלַמְדָּךְ שֶׁגַּם בְּשׁוֹרָה טוֹבָה צָרִיךְ לְבֹא לְהוֹדִיעַ. אוֹי רַבִּי, נִזְכֵּר לְפִתְעַת הַחֲסִיד, שְׂכַחְתִּי לְהוֹדִיעַ לְרַבִּי כִּי פְלוֹנִי שָׁלַח אוֹתִי לְבִשְׂרָה שֶׁהַלְדָּה אֲצִלוֹ עָבְרָה לְשָׁלוֹם ('מִשֶּׁהָ אִישׁ הָאֱלוֹקִים' פֶּרֶק כֵּט).

אַל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע

עַל חוֹבָה זוֹ לְהִתְרַחֵק מִן הַרְשָׁעִים הַמְפָּרִידִים אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים, אָמַר פַּעַם

וְאֵל בְּשׁוֹרָה טוֹבָה יִבּוֹא
זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמִּצְרָע בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן (יד, ב).

חֲסִיד אֶחָד הַתְּנַצֵּל בְּפָנָי הִרְהִ"ק ה'שְׁפֵת אֲמַת' מְגוֹר זִיע"א, אוֹדוֹת עֲנִין אֶחָד שֶׁהָיָה צָרִיךְ יְשׁוּעָה כְּנֶהוּג. וְאַחַר כֵּךְ פְּשׁוּזָכָה לִישׁוּעָה לֹא הוֹדִיעַ כָּלֵל לְרַבּוֹ. אַךְ נוֹדַע לוֹ מִשְׂאָר אֲנָשִׁים שְׂכַבֵּר הָיָה לוֹ יְשׁוּעָה. לְאַחַר זְמַן כָּשָׁבָא לְפָנָיו, אָמַר לוֹ ה'שְׁפֵת אֲמַת': 'חֲכָמִים הֵמָּה לְהִרְעֵ וְלִהְיִיטִיב לֹא יִדְעוּ' (יִרְמִיָּה ד כב), כִּי בַעַת שְׂרַע לוֹ הוּא נִחְשָׁב לְחֶכֶם בְּעֵינָיו וּמִתְנַצֵּל עֲצָמוֹ לְפָנָיו וּמִצְפָּה לְתַפְלוּתָיו, אֲבָל 'לְהִיטִיב בַּעַת שִׂישׁ לוֹ הַיְשׁוּעָה וּמִיטִיב לוֹ 'לֹא יִדְעוּ' אֵינּוּ מוֹדִיעַ לוֹ וְשׁוֹכַח מִמֶּנּוּ לְבִשְׂרָה לוֹ הַבְּשׁוֹרָה טוֹבָה (הִרְהִ"ק רַבִּי סִינִי מִזְמִיגֵרד זִיע"א, בְּנוֹ שֶׁל הִרְהִ"ק רַבִּי בְרוּךְ מְגוֹרְלִיץ זִיע"א שֶׁהָיָה חֲמִיו שֶׁל הִרְהִ"ק הַשְּׁפֵת אֲמַת זִיע"א בְּזִיוו"ש. 'חֲמֵדָה גְנוּזָה' ח"ב עֲמוּד קֶסֶד).

לָךְ כָּבֵר הוֹטֵב, אֲבָל לִי עֲדִין כּוֹאֵב כְּאַבְרָהָם

פַּעַם אַחַת הִזְכִּיר אַבְרָהָם אֶחָד אֶת עֲצָמוֹ לְפָנָי הִרְהִ"ק רַבִּי מִשֶּׁהָ מְרַדְכֵי מְלַעֲלוֹב זִיע"א עַל דְּבַר מְחוּשָׁיִם עֲזִים שֶׁתִּקְפוּהוּ. הַרְבֵּי בָּרְכוּ וְכַעֲבֹר זְמַן קֶצֶר חֲלָפוּ הַמְחוּשָׁיִם וְנִעְלָמוּ. שָׂכַח הָאַבְרָהָם מִן הַמְּכֹאֲבִים, וְאוֹלֵי אַף מִהַעֲבָדָה שֶׁהִזְכִּיר עֲצָמוֹ בְּקֹדֶשׁ פְּנִימָה. אֲלֵא שֶׁהַרְבִּי לֹא שָׂכַח. כְּעֵבֶר יָמִים פָּגְשׁוּ הַרְבִּי בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ וְשָׁאֲלוֹ לְשָׁלוֹמוֹ. הִשִּׁיב הָאַבְרָהָם: בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַכְּאָבִים חֲלָפוּ וְכָבֵר הוֹטֵב לִי. עֲנָה כָּלְפָיו הַרְבִּי: לָךְ כָּבֵר הוֹטֵב, אֲבָל לִי עֲדִין כּוֹאֵב כְּאַבְרָהָם מֵאִד.

דְּרִישָׁה הִיְתָה לְרַבִּי מֵאַנְשֵׁיו, שְׂכַנְשֵׁם שְׂבָאִים לְפָנָיו לְהַזְכִּיר צְרוּתֵיהֶם וְדַאֲגוּתֵיהֶם, כֵּךְ

בַּחֲכָמָה וַיִּקְרָאוּ אֵלָיו וַשָּׁאֵלוּ: אוֹלֵי תוֹכֵל לְפָרֵשׁ לִי מֵה שָׂאֵנוּ אוֹמְרִים בְּכֹל יוֹם בְּבִרְכַּת 'וּלְמַלְשֵׁינֵינוּ': 'וְהַזְדִּים מִהֵרָה תִּעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר' כִּי הַתְּבוּת 'תִּעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר' מוֹבְנִים וּמְפָרְשִׁים, אֲבָל מֵהוּ לְשׁוֹן 'וְתִמְגַּר', וְעֵנָה הַבְּחֹר שָׂאֵינוּ יוֹדַע. וַאֲמַר לוֹ הַרְבֵּי בְּמַתְק שְׂפָתָיו: הָאֲמַת שָׁגַם אֲנִי אֵינִי יוֹדַע לְפָרֵשׁה עַל נִכּוֹן, אֲבָל זֹאת יוֹדַע אֲנִי בְּבִרוֹר שְׂמֵאֲחַר וְהוּא נִטְפָּל לְ'תִעַקֵּר' וְלְ'תִשְׁבֵּר' הֲרִי דְבַר טוֹב כְּבָר אֵינוּ יִכּוֹל לְהִיּוֹת ('מִשְׁחַת שִׁמְן' אֲבוּת).

אָסוּר לְאָדָם לְהִתְחַבֵּר לְרָשָׁע

עַל הַפְּסוּקִים (ויקרא יד מו-מו): 'וְהָבֵא אֶל הַבַּיִת כָּל יְמֵי הַסִּגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב. וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו וְהֵאֱכַל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו', פָּרֵשׁ הַרַ"ק 'אֲבִיר יַעֲקֹב' זִיע"א שֵׁיט בְּכָאן רָמַז עַל הָאָסוּר לְהִתְחַבֵּר לְרָשָׁע: בָּא לְרַמֵּז דְאָסוּר לְאָדָם לְהִתְחַבֵּר לְרָשָׁע, וְלֹא לְהִתְלוּוֹת עִמּוֹ וְלֹא לְאָכַל עִמּוֹ וְלֹא לְשַׁכַּב עִמּוֹ, לְפִי שֶׁהוּא טָמֵא וּמְטַמֵּא, לְפִיכָךְ אָמַר: 'וְהָבֵא אֶל הַבַּיִת' זֶה הַגּוֹף הַטָּמֵא שָׂאֵנוּ עֲסוּקִים בּוֹ, 'כָּל יְמֵי הַסִּגִּיר אֹתוֹ' כָּל עוֹד שְׂעוּדָנוּ בְּרָשָׁעוֹ, 'יִטְמָא עַד הָעֶרֶב', דְּהֵינּוּ, אִם יֵשֵׁב עִמּוֹ כָּל הַיּוֹם, הֲרִי הוּא טָמֵא כָּל הַיּוֹם כָּל עוֹד שֶׁהוּא יוֹשֵׁב עִמּוֹ, 'וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת', דְּהֵינּוּ, הַמִּתְאַכְסֵן עִם הַגּוֹף הַזֶּה, 'יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו', אִם אֶתְרַע וְשָׁגַג וְנִתְאַכְסֵן אֲצִלוֹ, 'יְכַבֵּס בְּגָדָיו, הוּא שִׁיחֹזר בְּתִשׁוּבָה שֶׁהוּא דוֹמֵא דְכַבוּס בְּגָדִים, וַיִּקְבַּל עָלָיו שֶׁלֹּא לְשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, וְכֵן נִמֵּי הָאוֹכֵל עִמּוֹ.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

הַרַ"ק רַבֵּי שְׁלֵמָה מְבַאֲבוֹב זִיע"א, שָׂאֵנוּ רוֹאִים מְצִיאוֹת פְּלֵא, שְׁכַאֲשֶׁר שׁוֹפְכִים מִים עַל הָאֵשׁ מְלַמְעָלָה הֲרִי הַמִּים מְכַבִּים אֶת הָאֵשׁ, וְאֵלוּ כְּשֵׁנוֹתֵינוּ אֶת הַמִּים בְּקִדְרָה וְשָׂמִים אֶת הַקִּדְרָה עַל הָאֵשׁ, אֲזִי הָאֵשׁ מִתְגַּבֶּרֶת וְשׁוֹרֶפֶת אֶת הַמִּים. וְהַחְלוֹק בְּזֶה, לְמָה כָּאן הָאֵשׁ שׁוֹרֶף אֶת הַמִּים וְאֵלוּ כָּאן הַמִּים מְכַבִּים אֶת הָאֵשׁ, הוּא רַק הַמְחָצָה שְׂשָׂמִים בִּינֵיהֶם, שְׂאֵם יֵשׁ מְחָצָה בֵּין הָאֵשׁ לַמִּים אֲזִי הַמִּים נִשְׂרָפִים מִחֵם הָאֵשׁ וְאֵינֶם יִכּוֹלִים לְכַבּוֹתָהּ, אֲבָל כְּשֵׂאִין שׁוּם דְּבַר מְפָרִיד וְחוֹצֵץ בֵּין הַמִּים לְאֵשׁ אֲזִי מִתְגַּבְּרִים הַמִּים עַל הָאֵשׁ וּמְכַבִּים אוֹתָהּ.

וְזֶהוּ דְכָתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ח ז) 'מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵהָבָה', עַל דֶּרֶךְ שְׂאֲמָרוּ חז"ל (ילקוט), פִּרְשֵׁת שְׁמוֹת רִמּוֹ קֵעֵא: 'אֵשׁ' אֵלוּ יִשְׂרָאֵל שְׁנִמְשָׁלוּ כְּאֵשׁ, 'מִים' אֵלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם שְׁנִמְשָׁלוּ לַמִּים, וְרָשָׁעֵי הָאֲמּוֹת עוֹמְדִים עַל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְכַבּוֹת מְלַבֵּם אֶת שְׁלֵהֶבֶת הַקִּדְשָׁה, וְלִכְּן כְּאֲשֶׁר חֵס וְשְׁלוֹם אֵין מְחָצָה הַמְבַדֶּלֶת בִּינֵיהֶם אֲלֵא מִתְעַרְבִים עִמָּהֶם יַחַד, אֲזִי חֵס וְשְׁלוֹם הַמִּים מִתְגַּבְּרִים וּמְכַבִּים אֶת הָאֵשׁ רַח"ל, אֲמָנֶם כְּאֲשֶׁר יֵשׁ מְחָצָה שֶׁל בְּרֹזֶל הַחוֹצֵצֶת בֵּין הַמִּים לְאֵשׁ, הֲרִי תִתְגַּבֵּר הָאֵשׁ לְהִרְתִּיחַ אֶת הַמִּים וּלְכַלּוֹתָהּ, וְאֵז לֹא יוֹכְלוּ הָאֲמּוֹת הַמְשׁוּלִים לַמִּים לְכַבּוֹת אֶת אֵשׁ הָאֵהָבָה שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּבְחֹזֵר אֶחָד מִחִסֵּי הַרַ"ק מְבַאֲבוֹב הַתְּחִיל לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְרוּעֵעַ עִם בַּחּוֹרִים שְׁנָטוּ מִן הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה, וְכַשְׁבָּקֵשׁ הַרְבֵּי לְהוֹכִיחוֹ עַל זֶה פֶּתַח פִּיו

חידון אֵלֶּנּוֹת - נושא פרסים איזו ארץ מזכרת בפרשה זו?

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני למספר פקס: 077-470-26-81 או למייל: magdenot@gmail.com נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון. בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":
פרשת משפטים:
ה' י. מלול מבית שמש.

פתרון החידה - פרשת משפטים:

ש. איזו מצווה בפרשתנו כוללת את המספר 30?
ת. אם שור נוגח והורג עבד שאינו עברי, בעליו של השור חייב לשלם לאדונו שלושים שקלים (שמות כא, לב).

